

ZBIÓR
ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH

PEDAGOGIKA.

*PRIORYTETOWE OBSZARY
BADAWCZE: OD TEORII DO PRAKTYKI*

Lublin (PL)

28.02.2017

U.D.C. 37+082

B.B.C. 94

Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Zbiór artykułów naukowych.

Z 40 Zbiór artykułów naukowych. Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej "Pedagogika. Priorytetowe obszary badawcze: od teorii do praktyki" (28.02.2017) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2017.

- 60 str.

ISBN: 978-83-65608-44-4

Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów. Pisownia oryginalna jest zachowana. Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour». Obowiązującym jest odniesienie do zbioru.

nakład: 50 egz.

"Diamond trading tour" ©

Warszawa 2017

ISBN: 978-83-65608-44-4

WSPÓŁORGANIZATORZY:

Virtual Training Centre "Pedagog of the 21st Century"
Global Management Journal

KOMITET ORGANIZACYJNY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
A. Murza, (Zastępca Przewodniczącego), MBA, Ukraina;
A. Горюхов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;
A. Kasprzyk, Dr, PWSZ im. prof. S.Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;
A. Malovychko, dr, EU Business University, Berlin – London – Paris - Poznań, EU;
L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPУ im. K.D. Ushinskogo, Ukraina;
M. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия;
S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;
M. Stych, dr, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
A. Tsimayeu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belaru.

KOMITET NAUKOWY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
С. Беленцов, д.п.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;
Z. Čekerevac, Dr., full professor, "Union - Nikola Tesla" University Belgrade, Serbia;
J. Kaluža, Dr. Hab, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;
Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;
И. Лемешевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;
J. Rotko, dr. hab, profesor, Instytut Nauk Prawnych PAN, Polska;
T. Szulc, dr. hab, profesor, Uniwersytet Łódzki, Polska;
Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы.

SPIS/СОДЕРЖАНИЕ

АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ОБДАРОВАНИХ СТУДЕНТІВ

Коваль М. С. 6

СТИМУЛЮВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО МАГІСТРА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Собко Н. Г., Мішин С. В. 9

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К ВОСПИТАНИЮ МОЛОДЕЖИ В ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ

Кравец Е.А. 13

ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ ПІДЛІТКІВ ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Атрошенко Т.Ю. 16

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ У СУСПІЛЬСТВІ НА ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ У ВНЗ

Вінтюк Ю. В. 18

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ОСНОВА ДІЯЛЬНІСНОЇ ПАРАДИГМИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Бурковська З. Є. 21

ПЕДАГОГІЧНЕ КЕРІВНИЦТВО РОЗВИТКОМ КУЛЬТУРИ ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ)

Царик О.М. 24

САМООСВІТА МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ І ПРОВІЗОРІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ

Добровольська А. М., 27

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА СУТНІСТЬ ПРИНЦИПІВ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ МІЖ РІЗНИМИ ЛАНКАМИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Єрмак Н.В. 30

ФОРМИРОВАНИЕ МУЗЫКАЛЬНО-ЭСТЕТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ МУЗЫКАЛЬНОГО ИСКУССТВА В ПРОЦЕССЕ ВОКАЛЬНО-ИСПОЛНИТЕЛЬСКОЙ ПОДГОТОВКИ

Ришкевич О.В. 35

**САМООСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ
МАЙСТЕРНОСТІ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО
ЗАКЛАДУ**

Харченко Ю. Т. 39

**ПОЄДНАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ СОНОРИСТИКИ ТА УКРАЇНСЬКОГО
ФОЛЬКЛОРУ В СУЧАСНОМУ ХОРОВОМУ МИСТЕЦТВІ**

Усачова А. 42

**ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ
КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СУЧАСНОГО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО
ПРАЦІВНИКА**

Дроздова В.В. 46

**ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ
МОВИ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ**

Рудницька К. В. 49

**THEORETICAL BASIS OF FORMING A COMMUNICATIVE COMPETENT
PERSON AT UNIVERSITIES**

Allmeroth O.V., 52

IMPACT OF ADVERTISING ON A CHILD'S PERSONALITY

Firsova I. 54

**MODERN PUBLIC ADVERTISING IN UKRAINE: LEGAL AND ETHICAL
ASPECTS**

Firsova I., 56

САМООСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Харченко Ю. Т.

концертмейстер

Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Б.Хмельницького

***Анотація** Сучасні вимоги розвитку освіти вимагають вдосконалення якості навчання і виховання, що безпосередньо пов'язане з рівнем професійної майстерності викладацького складу навчального закладу. Саме тому рівень професійної майстерності концертмейстера повинен постійно підвищуватися, в тому числі і за допомогою самоосвіти.*

Ключові слова: самоосвіта, самовдосконалення, професійна майстерність.

Abstract Modern requirements of education required to improve the quality of training and education that is directly related to the level of professional skills of teaching staff of the institution. That is why the level of professional skill accompanist must constantly rise, including by means of self-education.

Keywords: self-education, self-improvement, professional skills.

Сучасний етап розвитку освіти висуває підвищені вимоги до якості навчання, що безпосередньо актуалізує проблему самовдосконалення як викладачів, так і концертмейстерів вищих навчальних закладів. Безумовно те, що рівень професійної майстерності фахівця повинен постійно підвищуватися, насамперед і через самоосвіту. Педагогічний словник визначає поняття “самоосвіта” – як власно керовану особистістю цілеспрямовану, свідому пізнавальну діяльність щодо удосконалення систематичних знань у певній галузі науки, техніки, культури, політичного життя та ін. Самоосвіта концертмейстера – свідомо діяльність з удосконалення своєї особистості як фахівця: адаптування своїх індивідуальних властивостей до вимог професійної діяльності, постійне підвищення фахової компетентності та неперервне вдосконалення індивідуальних якостей. Самоосвіта – діяльність осягнення професійної культури, залучення до неї. У діалозі з культурою людина удосконалює свій інтелект, пам'ять, змінює структуру своєї особистості. Самоосвіта поєднує два завдання і дві діяльності, що мають взаємовплив: без самоосвіти немає саморозвитку, а без саморозвитку – самоосвіти. А. Дістервег зазначав, що “пе-

дагог здатний насправді виховувати і творити тільки тоді, коли він працює над власним вихованням і освітою”. К. Ушинський стверджував, що “вчитель живе до тих пір, поки вчиться”. Один з видатних вчених сучасності, академік Д. Лихачов, вказував: “Вчитися потрібно завжди оскільки знання постійно зростають та ускладнюються”. Саме життя позначило проблему неперервної педагогічної освіти як найбільш актуальну.

В системі підготовки концертмейстера важливе значення набуває зміна індивідуального стилю роботи, який відбувається в процесі формування досвіду творчої діяльності і залежить від умов певного освітнього середовища. Особистісний стиль роботи концертмейстера передбачає наявність індивідуального мислення, визначається умінням аналізувати умови освітнього середовища, передбачати наслідки змін у ньому, об'єктивно оцінювати власні інтелектуальні ресурси, прогнозувати результати власної діяльності, виявляти потреби суспільства у певний період його розвитку і надалі проектувати гнучку модель власного освітнього шляху відповідно потреб суспільства. Крім того, виокремлюють груповий стиль роботи. Так, якщо в індивіду-

альній формі ініціатором є сам концертмейстер, то у груповому стилі роботи вбачається методична діяльність семінарів, практикумів, курсів підвищення кваліфікації та ін., Це забезпечує зворотний зв'язок між результатами індивідуальної самоосвіти і колективним мисленням. Однак, які би не були високі здібності концертмейстера до самоосвіти, не завжди цей процес реалізується на практиці. Серед обставин, на які найчастіше вказують концертмейстери, це – відсутність часу, брак джерел інформації, відсутність стимулів та ін. Що ж повинно спонукати фахівця до самовдосконалення, стати потребою до саморозвитку і як цю потребу розвинути? Спробуємо визначити складові цієї потреби, мотиви, які спонукають концертмейстера до самоосвіти:

- бажання творчості. Концертмейстер – професія творча, його професійна діяльність має бути цікавою і приносити задоволення;
- конкуренція щодо оптимізації фахової діяльності концертмейстерів яка сприяє вдосконаленню професійних якостей, кваліфікації, підвищенню пізнавальної та творчої активності. Серед концертмейстерів – це суперництво, яке мобілізує на досягнення найбільш високого рейтингу;
- громадська думка. Концертмейстеру не байдуже, вважають його “досвідченим” або “недосвідченим” фахівцем;
- матеріальне заохочення. Це, безумовно, є одним з переважаючих факторів.

Специфіка професійної діяльності концертмейстера полягає у тому, що він повинен досконало володіти музичним інструментом, психологією і педагогікою, мати загальний високий рівень культури та ерудиції. Без цих якостей концертмейстер не взмозі ефективно здійснювати свою професійну діяльність. Перелічимо основні напрямки, у яких фахівець повинен удосконалюватися і займатися самоосвітою: професійний (володіння музичним інструментом); педагогічний (орієнтований на виховання); психологічний (власний імідж,

культура спілкування, мистецтво впливу, лідерські якості та ін.); методичний (педагогічні технології, форми, методи і прийоми навчання); правовий; естетичний; політичний; інформаційний. Креативний концертмейстер доповнить цей список власними напрямками. Наразі спробуємо сформулювати конкретні види діяльності, що становлять процес самоосвіти концертмейстера. Це:

- опанування методичної та предметної літератури за фахом;
- огляд в інтернеті інформації з педагогіки, психології, педагогічної технології та ін.;
- відвідування семінарів, тренінгів, конференцій, взаємовідвідування занять;
- дискусії, наради, обмін досвідом з колегами;
- вивчення іноземних мов, для отримання інформації про певні досягнення світової педагогіки;
- систематичне проходження курсів підвищення кваліфікації;
- проведення відкритих занять та майстер-класів;
- опанування інформаційно-комп'ютерними технологіями;
- спілкування з колегами у світовій мережі;
- ведення здорового способу життя, заняття спортом, фізичними вправами.

Перераховані вище види діяльності необхідно виконувати комплексно. В іншому випадку успіху не досягти. Крім того, в особистому плані концертмейстерові необхідно фіксувати результати самоосвіти, які досягнуті за певний термін. Звісно ж, що самоосвіту потрібно планувати.

План може виглядати наступним чином:

1. Підвищення якості професійної діяльності (вказати показники, за якими буде визначатися її ефективність).
2. Розроблені і видані методичні рекомендації, статті.
3. Розробка нових форм, методів і прийомів самоосвіти.
4. Доповіді, виступи.
5. Розробка і проведення майстер-класів за власними, новаторським технологіям.

6. Проведення тренінгів, участь у навчально-методичних семінарах, науково-практичних конференціях.

Таким чином, підвищення педагогічної майстерності концертмейстера на сучасному етапі неможливо уявити без самоосвіти. Педагогічна майстерність концертмейстера виступає сьогодні як важлива складова якості вищої освіти. Вона виявляється не лише у реалізації засвоєних ним новітніх педагогічних технологій, прояві моральної та інтелектуальної культури, але і як його бажання та здатність діяти у нових сучасних умовах. Самоосвіта концертмейстера спрямована на здобуття нових та поглиблення раніше набутих знань, вдосконалення якостей, необхідних для успішної професійної діяльності; розвиток освіченості та загаль-

ної культури, світогляду особистості, розвиток творчого потенціалу.

Список використаних джерел

1. Андреев А. А. Проблемы подготовки современного преподавателя высшей школы [Электронный ресурс] / Андреев Александр Александрович // Вопросы информатизации образования. – 2011. – Вып. 11. – Режим доступа до журн.: <http://www.npstoik.ru/vio/>.
2. Енциклопедія освіти / [голов. ред. В. Г. Кремень]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040с.
3. Коджаспирова Г. М. Культура профессионального самообразования педагога / Г. М. Коджаспирова. – М.: Педагогика, 1994. – 545 с.
4. Овчаренко С. Г. Неформальна освіта – необхідний елемент сучасної освітньої системи / Овчаренко С. Г. // Матеріали науково-практичної конференції «Соціально-психологічні та політичні проблеми у трансформаційних процесах українського суспільства». – 2009, 19–20 листопада.
5. Ушинский К. Д. Избранные труды. В 4 кн. Кн. 1: Проблемы педагогики / К. Д. Ушинский; сост., вступ. ст., примеч. и коммент. Э. Д. Днепров. М.: Дрофа, 2005. – 638 с. ISBN 5-7107-8996-8 (кн. 1).